

אמר ליה: לא סבר לה שכח מר הא דאמר רבא: יש לה פצימין - כשרה, אין לה פצימין - פסולה! ? אחוי ליה - נראה מבחוץ ושוה מבפנים. שכח דאתמר: נראה מבחוץ ושוה מבפנים - נידון משום לחי, ולחי היינו פצימין.

תנא:

פסל היוצא מן הסוכה נידון כסוכה.

מאי פסל היוצא מן הסוכה?

אמר עולא:

קנים היוצאים לאחורי הסוכה. של

והא בעינן שלש דפנות! ?

בדאיכא.

והא בעינן הכשר סוכה! ?

בדאיכא.

והא בעינן צלחה מרובה מחמתה! ?

בדאיכא.

אי הכי - מאי למימרא! ?

מהו דתימא?

הואיל ולגוואי עבידי, ולבראי לא עבידי -

אימא לא הואי סוכה; שלא

קא משמע לן.

רבה ורב יוסף דאמרי שלב תרווייהו:

הכא בקנים היוצאים לפנים מן הסוכה,

ומשכא ואזלא חדא דופן בהדייהו;

מהו דתימא?

הא לית בה הכשר סוכה;

קא משמע לן.

רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:

לא נצרכה אלא לסוכה שרובה צלתה מרובה מחמתה;

ומעוטה חמתה מרובה מצלתה.

מהו דתימא?

תפסל בהך פורתא;

קא משמע לן.

ומאי יוצא?

יוצא מהכשר סוכה.

רבי אושעיא אמר:

לא נצרכה אלא לסכך פסול פחות משלשה בסוכה קטנה.

ומאי יוצא?

יוצא מתורת סוכה.

מתקיף לה רב הושעיא:

לא יהא אלא אויר,

ואויר פחות משלשה טפחים בסוכה קטנה מי פסיל! ?

אמר ליה רבי אבא:

זה מצטרף וישנים תחתיו,

וזה מצטרף ואין ישנים תחתיו.

ומי איכא מידי דאצטרופי מצטרף והוא עצמו אינו כשר! ?

יט: אמר רבי יצחק בן אלישיב: שלג אין, °

טיט הנרוק יוכיח,

שמצטרף לארבעים סאה,

והטובל בו - לא עלתה לו טבילה.

משנה (א)

העושה סוכתו כמין צריף, או שסמכה לכותל -

רבי אליעזר פוסל, מפני שאין לה גג;

וחכמים מכשירין.

רש"י

טפחים בהכשר סוכה: קמ"ל. דמן סוכה הוא והוי כשתים כהלכתן ושלישית אפילו טפח דלא ממשכא עד הרביעית וכשרה: ה"ג לא נצרכה אלא לסוכה שרובה צלתה מרובה מחמתה ומיעוטה חמתה מרובה מצלתה: ה"ג מהו דתימא תיפסל בהך פורתא: יוצא מהכשר. שאינו מסוכך כהלכות סוכה: מתורת סוכה. שאפילו מין כשר אינו: לא יהא אלא אויר. ופשיטא דכשר דאפילו אויר החמור ממנו אינו פוסל בשיעור זה: אמר ליה רבי אבא. להכי אהני נידון כסוכה דאשמעינן תנא לומר שישנים תחתיו דאילו אויר פחות משלשה מצטרף להשלים שיעור הסוכה אבל אין ישנים תחתיו: טיט הנרוק יוכיח. שראוי להריקו מכלי אל כלי כגון שהוא רך: שמצטרף. להשלים שיעור מ' סאה: והטובל בו. במ' סאה שכולו טיט נרוק: לא עלתה לו טבילה. דהכי תנן במסכת מקואות (פ"ז מ"א) אלו מעלין ולא פוסלין השלג והברד והכפור והגליד והמלח וטיט הנרוק ומעלין היינו משלימין אשלומי אין בפני עצמו לא: מתני' כמין צריף. כוך של ציידין שאורבין בה את העופות ועשוי ככוורת שמשפעת והולכת שגגו וקירותיו אחד: או שסמכה לכותל. הטה ראשי קנים על הכותל וראשו אחד על הארץ: לפי שאין לה גג. שאינו ניכר מהו גג ומהו כותל דאהל משופע לאו אהל הוא אלא אם כן יש בו טפח זקוף כדקתני בברייתא:

אחוי ליה. שהיה פצים שבו טפח ויותר עומד אצל היוצא אבל משוך רחבו לאחורי סוכה באורך שהאכסדרה עורף על הסוכה ואינו נראה לתוכה אלא עומד בשוה לדופן בסופו: ושוה מבפנים. לאותם העומדים בפנים אינו נראה אבל לאותם העומדים באכסדרה להלן מכנגד הסוכה ואין רואין את חללה נראה ורחב פצים זה בהתחלת דופן שלישיית לסוכה: דאמר מר. לענין מבוי שהכשירו בלחי אם נתנו להלן מן הפתח ששוה וכלה עובי הלחי עם אורך הדופן שבפנים ונראה שהוא סוף הדופן שאינו בולט כלום לתוך חלל הפתח אבל בולט הוא לצד רשות הרבים כנגדו או מן הצד וניכר לעומדים מבחוץ שאינו מן הדופן: נידון משום לחי. והכא נמי נידון משום דופן: והיינו פצימיה. זהו פצים שלה: לאחורי סוכה. חוץ לדופן אמצעי שהוא אחורי של הסוכה קנים מן הסכך: והא בעינן הכשר סוכה. שהיא שבעה טפחים דעל כרחך סוכה באפי נפשה היא ומבודלת מזו: לבראי לא עבידי. דופן אמצעי זה לא לכך נעשה וגם שבצדין תחלתן לשם סוכה נעשו אלא שהכניס דופן אמצעי לתוכן [אחר] שראה שיהיה דייה בכך: לפנים מן הסוכה. לצד דופן רביעי הפתוח משוכן ויוצאין להלן מאורך דפנות הצדדין: וממשכא ואזלא חד דופן. מדופני הצדדין בהדייהו: מהו דתימא. כיון דלא ממשיך דופן שני בהדה מוכח מילתא דבאפיה נפשה היא והא לית בה שבעה